

Při léčbě akutních intoxikací je jedním z léčebných postupů podání antidota, např. diosmectit a aktivní uhlí, kde antidotum představuje látku, která působí antagonisticky a rušivě na toxický účinek jedovaté látky. Cílem této práce bylo porovnat adsorpční schopnosti diosmectitu a aktivního uhlí u vybraných modelových sloučenin, které jsou nejčastějšími původci akutních intoxikací u dospělé populace České republiky. Samotnému porovnání adsorpčních schopností těchto sorbentů předcházelo rešeršní zpracování problematiky deseti skupin látek způsobujících nejčastější akutní intoxikace a následné otestování navržené metody pro budoucí testování adsorpce a efektivity adsorpce různých sorbentů. Z deseti skupin látek bylo vybráno pět modelových sloučenin: dosulepin, acetylsalicylová kyselina, ibuprofen, promethazin a fenobarbital, na kterých byla v experimentální části této bakalářské práce porovnána adsorpce diosmectitu, aktivního uhlí a směsi těchto sorbentů. Toto porovnání adsorpčních schopností daných sorbentů bylo vykonáno nejen v neutrálním prostředí, ale také v alkalickém a kyselém prostředí, která jež simulovala fyziologické podmínky v různých částech gastrointestinálního traktu, kde mohou tyto sorbenty teoreticky působit.

Klíčová slova: smecta, diosmectit, aktivní uhlí, otravy